

[Kristian Nygaard.]

Det er en ret betydelig Stigning i de tre Aar, og da Statstilskuddet udgør $\frac{7}{10}$ af, hvad Fiskerne selv yder, maa man erkende, at de Fiskere, der er Medlemmer af Understøttelseskassen, virkelig præsterer en betydelig Indsats for at holde Erhvervet økonomisk oven Vande. Men den Ulykke, som i dette Efteraar har ramt Fiskerne adskillige Steder langs vore Kyster gennem Mineudlægningen, er for mange af en saa katastrofal Karakter, at man maa erkende, der skal en Udligning til i Lighed med, hvad man har vedtaget at udrede til Landbruget af Statskassens Midler. Jeg haaber, det maa lykkes Regering og Rigsdag at finde en Form for Hjælp, der virkelig giver Fiskerne den Støtte, de trænger til paa Grund af Forhold, de ikke selv har været Herre over. Den bedste Hjælp vilde naturligvis være Anvisninger paa nye Indtjeningsmuligheder. Som Forholdene ligger, lader disse sig næppe give lige straks, i hvert Tilfælde ikke uden for Landets Grænser, men jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister, at man fra Statens Side tilbyder Fiskerne betydelig Støtte til en kraftig Agitation for Fisk som et sundt og nærende Fødemiddel. Lad f. Eks. en eller anden Husholdningsekspert en Gang om Ugen komme til Mikrofonen for at oplyse Befolkningen om, hvor velmagende og nærende de mange Slags Fisk kan være. Der vilde næppe gaa lang Tid, før Fiskernes Tegnebøger blev tykkere og Fiskespisernes Velbefindende bedre, og det er jo i denne Sag netop, hvad der skal opnaas.

Vanggaard: Den højtærede Handelsminister har i en udførlig Redegørelse kommenteret mine Udtalelser angaaende Kartoffelsprit til Motorbrug. Jeg takker for denne Redegørelse, selv om den ikke helt falder sammen med mine Synspunkter. Jeg haaber dog alligevel, at det skal være muligt at naa et Resultat i denne for Landbruget i de magre Egne saa vigtige Sag.

Jeg maa først bemærke, at Fejlen, at Ordet Handelsministeren ikke fandtes i Fortrykket af min Tale, er rettet til Rentrykket. Dernæst, at jeg selvfølgelig ikke, hvad dog heller ingen har fremført, har villet tage Patent paa denne Sag; den har jo for længst været undersøgt og ligger nogenlunde opklaret, ikke mindst ved Erfaringerne fra den Række Lande, der anvender Kartoffelsprit til Motorbrug. Dernæst ogsaa, at det ikke er af lokalpatriotiske Grunde, jeg har fremdraget denne Sag, idet min nærmeste Hjemegn, for en stor Del lermuldede Jorder, ikke kommer i

første Række, naar det drejer sig om Kartoffeldyrkning.

Naar jeg har slaaet til Lyd for denne Sags Løsning, er det som en national Op-gave, der vil kunne gavne det meget be-trængte Landbrug i Landets fattigere Egne, og som tillige valutarisk skulde være af Interesse for Landet og i Virkeligheden falde nøje sammen med den højtærede Handelsministers Indstilling.

Angaaende Fordyrelsen af Motorbrændstoffet saa andrager Iblandingen af 5 pCt. Sprit = 20 Mill. Liter ubeskattet 1,4 Øre pr. Liter Motorbrændstof; beskattet bliver Fordyrelsen noget større. I den første Krigsbegejstring forhøjede Benzinimportørerne under tilsyneladende letfærdige Paaskud Benzinprisen med 3 Øre, uden at dette vakte nogen særlig Opmærksomhed. Jeg ser bort fra senere Fordyrelser som Følge af Krigsfragt og Krigsforsikring.

Men skulde Fordyrelsen paa 1,4 Øre kunne give Anledning til, at der til Velsig-nelse for Landbruget kunde tages yderligere 6 000 ha i Brug til Kartoffeldyrkning, da synes dette nogle meget betænkeligt.

„Berlingske Tidende“ har i de senere Aar — man haaber jo altid paa Forbedringer — haft et surt Morgenansigt over for Venstremænd, ogsaa visende sig i mang-lende Rigsdagsreferat, i Modsætning til tid-ligere Tidens ansete Objektivitet. Dette Blad har fundet Anledning til en advarende Leder mod det af mig fremførte Forslag, men derimod ikke til nogen Bemærkning angaaende den omtalte 3 Øres Forhøjelse.

Ernærings- og Husholdningsnævnet be-høver ikke i den Anledning at ængste sig. Kartoffeldyrkningen kan til Gavn for Land-bruget fordobles mange, mange Gange, og med en Pris paa 4 à 5 Kr. for Spritkartofler vil der altid være mere end nok, der vil avle Landets Forbrug af Spisekartofler.

Paa Øerne har man Sukkerroedyrk-ningen. Samtlige Kartoffelmelsfabrikker sva-rer i Kapacitet kun til 1 Sukkerfabrik, hvoraf der er 8. Det gælder da om at give de magre Egne en lignende Chance. Naar ikke der dyrkes flere Kartofler, er det, fordi Afsætningsmuligheden er saa begrænset. Med Sikkerhed for et aarligt Salgskvantum vil Dyrkningen blomstre op af sig selv, i dette Tilfælde naturligvis ogsaa ved Le-veringsforpligtelse.

Det Tal, den højtærede Handelsmini-ster nævnte for Korn, Byg eller Rug, til Spritten, forekommer mig efter de Oplys-ninger, jeg sidder inde med, for højt. Men for Korn og delvis for Kartoflerne vil der være rig Erstatning i Bærmen, der er et for-